

In zijn Radio 4-programma 'Muziekwijzer' gaat Edwin Rutten elke middag op ontdekkingsstocht door de wereld van de klassieke muziek, maar van klein tot groot kennen we hem natuurlijk van zijn legendarische kinderprogramma 'De Film van Ome Willem'. Acteur, zanger, presentator, muzikant; niets is dit eeuwige jonge, 71-jarige multitalent teveel. Hij lijkt daarin op filmregisseur Gerard Rutten, die Edwin als zijn eigen zoon beschouwde.

HOE ZAG HET LEVEN VAN JOUW VADER ERUIT TOEN HIJ 71 WAS?

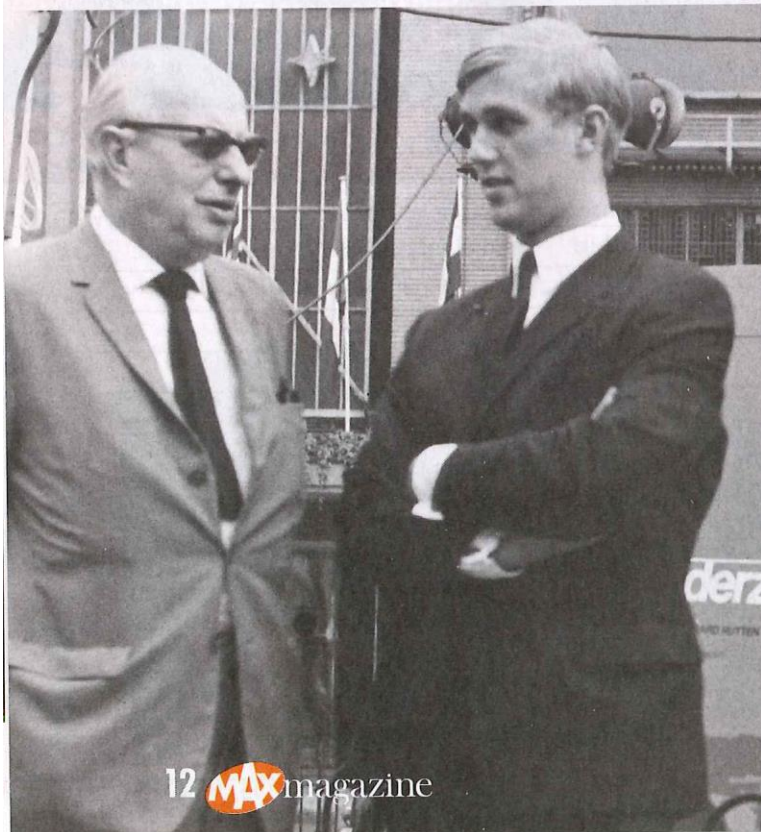
Met mijn echte vader heb ik niet veel te maken gehad, nauwelijks gezien. Dat zij zo. Ik was volkomen *happy* met zoals het was: Gerard Rutten was vanaf mijn tweede jaar mijn vader. Zo beschouw ik hem ook. Hij schreef in zijn boek 'Mijn Papieren Camera' dat hij mij en mijn zusje cadeau kreeg. Hij was gelukkig getrouwd met mijn moeder. Hij schilderde, schreef scenario's en probeerde speelfilms te maken. Dat laatste was, zeker in die tijd, moeilijk, want films maken is erg duur. Vader was een multitalent. Een van de belangrijkste dingen die hij tegen me gezegd heeft, is: 'Als je een talent hebt, dan moet je dat gebruiken, want een ander die het niet heeft, zou het graag willen hebben.' Zo'n zinnetje blijft je altijd bij. Ach, een hele opvoeding bestaat maar uit een zinnetje of tien die je bijblijven."

"Mijn vader was een dromer, een schrijver, een fantasierijke creatieveling en een onafhankelijk denker. Voor de oorlog had hij al succes met films als

'Dood Water', in de jaren vijftig stroomden de bioscopen vol voor 'Sterren Stralen Overal' en 'Het Wonderlijke Leven van Willem Parel'. Hij kon alles heel goed relativeren, maar was tegelijkertijd een man van weinig concessies. Omdat zijn inkomen nogal wisselde, was er vaak weinig geld. Op een dag kreeg hij de kans om, als schnabbel, een commercial voor Blue Band te regisseren. Men had in de studio een set gebouwd, een gezellige Hollandse keuken, botervloot op het aanrecht. Hij kwam binnen, trapte met een schoen dwars door het decor en riep: 'Heren, ik eet alleen roomboter!' en ging weer naar huis. Zoiets is niet echt bevorderlijk voor de werkgelegenheid, maar hij wilde het niet. Ik vind dat wel wat hebben, hoewel ik daar zelf anders in sta. Als ik wel eens iets alleen maar voor het geld deed, dacht ik: ik koop er een driewieler voor mijn dochter voor. En dan werd het werk toch hartstikke leuk."

AAN NIETS ONTBROKEN

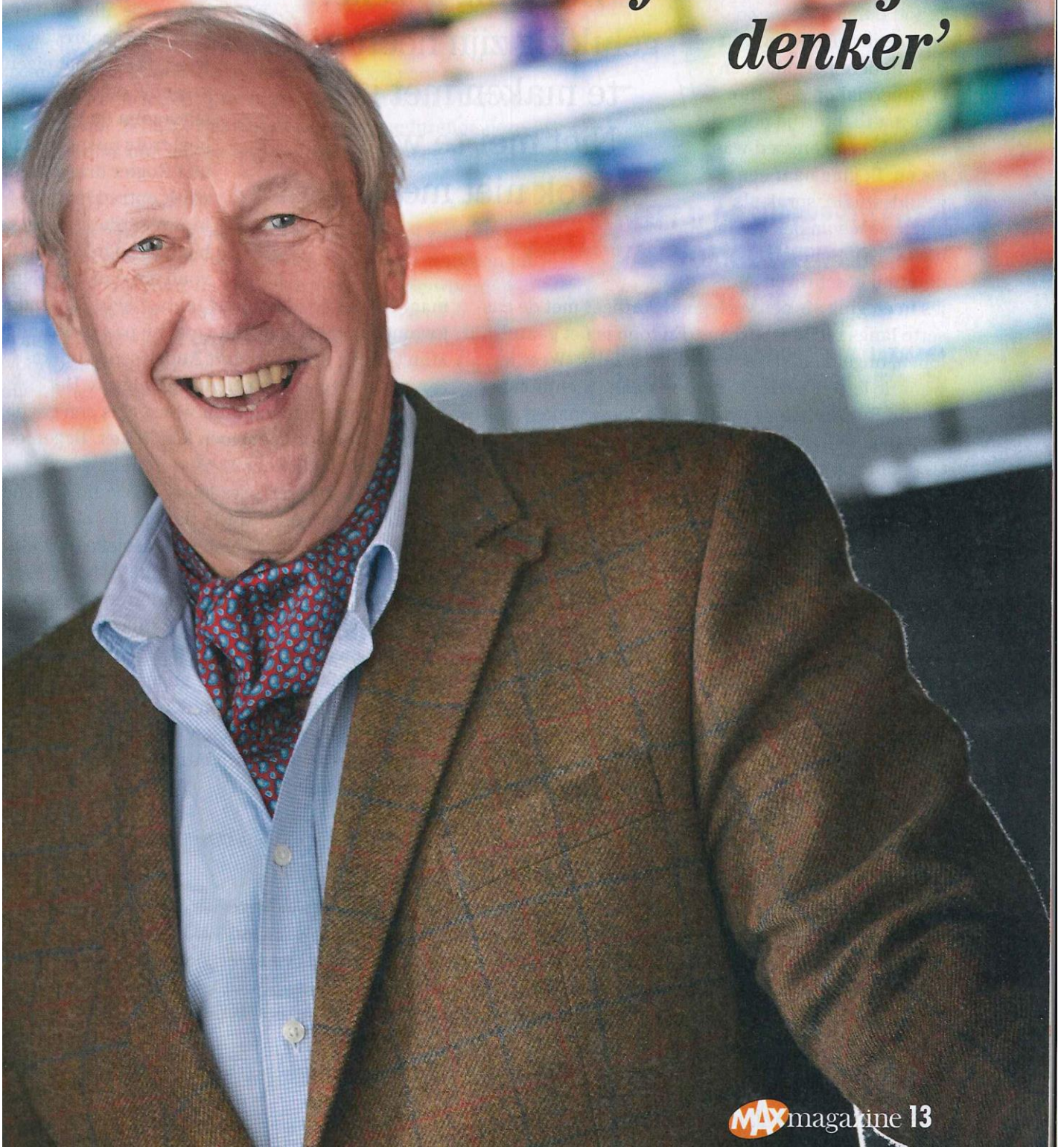
"Mijn moeder werkte ook. Ze was de grote motor achter mijn vader en het gezin, zorgde dat het bleef lopen. Mijn ouders waren tweeverdieners *avant la lettre*. Zo heeft het mij, naar mijn gevoel, nooit aan iets ontbroken. Wat ik heel erg bewonderde aan hen, was het feit dat ze met een lach in het leven stonden, met de blik vooruit. Er werd altijd positief gedacht. Ook al was het vaak sappelen, er hing een groot leven boven. Mijn vader was tot haar abdicatie in 1948 adjudant van koningin Wilhelmina, hij staat op foto's met mensen als Winston Churchill, hij reisde voortdurend naar Rome en was kind aan huis in de Duitse filmindustrie. Als er even niets verdiend werd, ging hij wel stukjes schrijven in de krant. Of hij verkocht een filmscript in Italië, waarna het schip met geld weer aanlegde. Dan nam hij ons allemaal gezellig mee uit eten, dat vond ik ook zo leuk aan hem." ▶

Edwin en zijn vader bij het City-theater voor de première van de film 'Wederzijds'.

EDWIN RUTTEN OVER ZIJN VADER:

*‘Een dromer, schrijver,
fantasierijke creatieveling
en onafhankelijk
denker’*

RECLAME MAKEN 'DEED JE NIET'

"Altijd een rotsvast vertrouwen in de toekomst, dat heb ik ook wel van hem overgenomen. Een losse manier van leven, maar wel met de ernst van: we moeten dóór. Ik bewonderde mijn vaders moed, zijn doorzettingsvermogen. Maar zijn idee van 'als je maar droomt, komt het voor elkaar', was niet erg realistisch. Ik heb twee keer een fase in mijn leven gehad van: 'deurwaarder, vandaag niks nodig!' Dan keek ik gauw naar wat de mogelijkheden waren, wat ik zou kunnen doen. Zo hoorde ik tijdens een van die mindere periodes een commercial op de radio, iets wat toentertijd nog niet zo'n gemeengoed was als nu. Ik ging naar een geluidsstudio, sprak als een proeve van bekwaamheid vijf verschillende door mij geschreven spotjes in en ging als een vertegenwoordiger met de casette langs reclamebureaus. En toen is het gaan lopen, ongelofelijk! Een vriend wist zelfs: 'Weet je waar de letters in de 'Ster' voor staan? Steunfonds Edwin Rutten!' En zo was het. Reclame maken was toen in acteurskringen *not done*, maar ik had wel twee dochters om voor te zorgen en ik heb van mijn ouders een grote mate van verantwoordelijkheid meegekregen. Maar een ding is zeker: gelukkig zijn heeft nooit iets te maken gehad met geld. Niet met te weinig, en ook niet met teveel."

VRIJHEID MET EEN HEKJE EROM

"Mijn ouders probeerden mij met zachte hand in het spoor te houden. Ze hielden er niet van om me iets te verbieden, maar wezen me eerder op de gevolgen van wat ik deed. Zodoende hebben ze me nooit ergens in belemmerd. Ik heb dat zelf als vader ook proberen te doen: mijn kinderen alle vrijheid geven,

maar vrijheid is alleen maar leuk als er een hekje om staat. Mijn ouders brachten mij waarden en normen bij en dat heb ik ook proberen door te geven aan mijn dochters. Als men vroeger iets strakker naar waarden en normen had gekeken, hadden we het nu een stuk makkelijker gehad.

Mijn vader vond het leuk dat ik al op de middelbare school, samen met klasgenoot Rogier van Otterloo,

in een jazzband zat en platen maakte. Hij was heel onzorgvuldig met zijn eigen dingen, maar bewaarde alles wat er over mij geschreven werd. Ik vind het eigenlijk vreselijk om te zeggen, maar mijn ouders waren heel trots op me. Als ik met Rogier drie keer per week optrad in het Lido in Amsterdam, zaten ze bijna altijd in de zaal. Ik vond dat dan vervelend,

maar Rogier vond het juist fantastisch. Zijn ouders kwamen nooit kijken, dat vond hij pas vervelend. Mijn tweede vrouw Annett Andriesen is operazangeres. We hebben een machtig leven. Het mooiste dat je iemand kunt wensen, is een goede relatie. Het woord pensioen ken ik niet. Ik geniet van het feit dat ik voor MAX vier middagen per week 'Muziekwijzer' presenteer op Radio 4, en op zondagochtend van 7 tot 10 'Jazz in the morning' op Radio 6. Ik schrijf verhalen bij klassieke muziek. Zo heb ik het verhaal bij 'Der Ring des Nibelungen' hervoorteld voor 'kinderen en andere volwassenen', met muziek van de versie van Bernard Haitink erbij, hetgeen een gouden plaat opleverde. Hetzelfde deed ik voor de 'Mattheüs Passie' en momenteel werk ik aan Prokofievs ballet 'Cinderella'. Als ik mij dan zo gekromd over het toetsenbord zie zitten, met doorzettingsvermogen en bezetenheid, dan denk ik, ja, nét mijn vader! ■

**'Een ding is zeker:
gelukkig zijn heeft niets
te maken met geld.
Niet met te weinig,
en ook niet met teveel'**

Vader (vanaf Edwins tweede jaar)

naam: Gerard Maria Rutten • geboren: 19 juli 1902 • overleden: 28 juni 1982 • relaties: gescheiden van Emmy Broekman, daarna getrouwd met Anja Galis • kinderen: Anja, Edwin (beiden uit eerder huwelijk Anja Galis) • voorheen werkzaam als: filmregisseur, scenarioschrijver, decorontwerper, schilder

Zoon

naam: Edwin Alexander Maria Rutten • geboren: 11 januari 1943 • relatie: getrouwd met Annett Andriesen • kinderen uit eerste huwelijk: Charlotte en Pien • werkzaam als: zanger, acteur, presentator, schrijver